

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221201667
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1221201667.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne: J. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. R. XXX/X, D., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., Šumavská 3, Bratislava, IČO : 36 856 592 proti žalovanému: E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, D., zastúpený JUDr. Miroslav Ivanovič, advokát, Grösslingova 45, Bratislava nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 8.apríla 2021 č.k. 7C/20/2021 - 122, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie výroku I. ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie potvrdzuje.

Zrušuje uznesenie vo výroku I. o trvaní neodkladného opatrenia „do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“.

Odvolanie žalovaného proti zamietajúcemu výroku II. odmieta.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. zmeňuje tak, že poučuje žalovaného, že môže podľa § 337 ods. 2 C.s.p. podať proti žalobkyni žalobu vo veci samej, týkajúcu sa aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu, nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia s tým, že podľa § 337 ods. 1 C.s.p. jej podaním je povinný znášať právne následky vyplývajúce z C.s.p.

Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že :
I. Súd nariaďuje toto neodkladné opatrenie: "Žalovanému sa zakazuje písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu. Žalovanému sa zakazuje priblížiť k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 5 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej."

II. Vo zvyšku súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla.

III. Súd ukladá žalobkyni, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia podala na súde voči žalovanému žalobu na ochranu osobnosti.

1.2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1,3 § 325 ods. 1 ,§ 325 ods. 2 písm. d), g), h) , § 326 ods. 1,2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 , § 336 ods. 1,2,3 C.s.p. keď uviedol, že neodkladné opatrenie je inštitút súdneho konania, ktorý je na mieste použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu, že navrhovateľovi reálne a bezprostredne hrozí ujma, alebo že by výkon v budúcnosti očakávaného súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí po osvedčení svojho hmotného nároku, ktorého ochrany sa domáha, presvedčivo osvedčiť skutočnosti odôvodňujúce bezodkladnú potrebu úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia

bude ohrozená. Navrhovateľ neodkladného opatrenia tak musí osvedčiť také konkrétne správanie sa žalovaného, ktorým mu spôsobuje nenahraditeľnú ujmu. Nárok pritom nemusí byť nepochybne preukázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou riešenia. Osvedčovanie znamená zisťovanie najvýznamnejších skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prostredníctvom označených dôkazov. Osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje len podľa návrhu a k nemu doložených dôkazov. Takýto postup predpokladá platná právna úprava (§ 329 ods. 1 C.s.p.), sledujúca tým dosiahnutie účelu inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu v prípade potreby. Ohrozenie nároku navrhovateľa, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a strana sporu ho musí vždy osvedčiť, nestačí iba abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv strany sporu. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje podľa obsahu návrhu, pripojených dôkazov a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj podľa dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené, pričom reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je na posúdení súdu. Súd neodkladným opatrením upravuje pomery strán sporu konania, pričom musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý predstavuje nariadenie neodkladného opatrenia. Požadované obmedzenie musí byť primerané poskytnutej ochrane navrhovateľa neodkladného opatrenia a nesmie nad nevyhnutnú mieru limitovať žalovaného. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. g) a h) C.s.p. postačuje, ak je osvedčené konanie žalovaného, ktorým by mohla byť telesná integrita alebo duševná integrita žalobkyne ohrozená. Osvedčenie takéhoto konania znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu z hľadiska na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa pre účely rozhodovania o neodkladnom opatrení preukazujú predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie, ktoré je z procesného hľadiska maximálne zrýchlené. Hoci Civilný sporový poriadok v § 325 ods. 1 písm. g) a h) C.s.p. taxatívne neuvádza aké druhy konania zákon predpokladá pre nariadenie neodkladného opatrenia z ustálenej judikatúry je však zrejmé, že pôjde o každé konanie formou ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Ide o konanie keď jedna strana zneužije prevahu moci. Takéto konanie je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Pre nariadenie neodkladného opatrenia by bolo postačujúce aj keby konanie žalovaného neobsahovalo fyzický kontakt so žalobkyňou, pretože zastrážovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia.

1.3. Na základe obsahu spisu súd prvej inštalácie dospel k záveru, že v predmetnej veci v časti navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým má súd nariadiť žalovanému zdržať písomnej, telefonickú alebo elektronickej komunikácie voči žalobkyňu alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu a v časti, v ktorej má súd žalovanému zakázať približovať sa k žalobkyňu na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zákonné podmienky pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú dané, pretože sú splnené podmienky, pre ktoré je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Inštitút neodkladného opatrenia v súvislosti so zákazom priblíženia ako aj v súvislosti so zákazom kontaktovania prichádza do úvahy využiť v prípade, keď dochádza napríklad k fyzickým útokom, hrozbám fyzickým násillím, prenasledovaniu alebo inému závažnému zásahu do telesnej alebo duševnej integrity, ktoré by bolo možné súdu preukázať napríklad lekáarskymi správami, trestným oznámením, ale aj inými dôkazmi osvedčujúcimi, že sú tu závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť osoby navrhujúcej neodkladné opatrenie. Prvoinštančný súd vychádzajúc z listinných dôkazov má za to, že žalobkyňu sa podarilo osvedčiť skutočnosť odôvodňujúcu bezodkladnú potrebu úpravy pomerov a existenciu nebezpečenstva bezprostredne jej hroziaceho, a to najmä s poukazom na trestné oznámenia zo dňa 23.12.2019 a dňa 23.10.2020 ako aj s poukazom na potvrdenie o podaní trestného oznámenia zo dňa 01.01.2021, Č.C.: V.-/-D.-XXXX. Súd mal z návrhu žalobkyne a zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 23.12.2019 za osvedčené, že žalobkyňa dňa 20.12.2019 utiekla spolu s dcérou od žalovaného zo spoločnej domácnosti v Ružomberku, potom čo v noci z 19.12.2019 na 20.12.2019 ju žalovaný začal slovne napádať, kričať

po nej, vyhadzovať ju z postele. Vulgárne jej nadával, za to ako dýcha, za to, že nemá kojiť dcéru a to preto, lebo bol pod vplyvom drog. Súd má ďalej zo zápisnice o trestnom oznámení č. V.-XXXX/RZ-D.-XXXX zo dňa 23.10.2020 a z upovedomenie o začatí TS a vznesení obvinenia Č.: V.-XXXX/RZ.D.-XXXX zo dňa 19.11.2020 za osvedčené, že dňa 19.11.2020 bolo začaté a vznesené obvinenie žalovanému vo veci prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko odo dňa 24.09.2019 každý deň žalobkyni posielala sms v počte cca. 20 správ denne napriek tomu, že si to neželá a obťažuje ju to, z rôznych čísiel jej volá na jej mobilný telefón cca. 5 až 10 krát denne, pričom dňa 23.10.2020 jej telefonoval so slovami "ja ťa zabijem do boha už, ja ťa zastrelím", pričom v minulosti žalobkyňu aj fyzicky napadol fackami, údermi pästou a škrtením, sleduje žalobkyňu takým spôsobom, že príde pred bytovku kde býva žalobkyňa a vzápätí jej začne písať s kým sa nachádza a kto je u nej. Dňa 11.11.2020 jej telefonoval 32 krát, žalovaný svojím konaním narušuje pracovný režim žalobkyne a vzbudzuje u žalobkyne obavu o jej život a zdravie. Súd má navyš z potvrdenie o podaní trestného oznámenia zo dňa 01.01.2021, Č.: V.-/-D.-XXXX za osvedčené, že žalobkyňa podala na žalovaného trestné oznámenie z dôvodu, že ju dňa 01.01.2021 fyzicky napadol. Súd má aj z týchto listinných dôkazov za osvedčené, že žalovaný sa dopustil tak závažného konania, ktoré by mohlo ohroziť telesnú alebo duševnú integritu žalobkyne v takej miere, že to osvedčuje potrebu vydania neodkladného opatrenia. Z uvedeného mal súd preukázanú dôvodnosť podaného návrhu, nakoľko násilie či už fyzické alebo psychické nemôže byť za žiadnych okolností tolerované, a to v žiadnom rozsahu. Neodkladné opatrenie môže súd vydať iba v prípadoch, ktoré sú svojimi okolnosťami tak závažné, že vyvolávajú dôvodnú obavu, že bez nariadenia neodkladného opatrenia by mohla byť ohrozená telesná alebo duševná integrita navrhovateľa. Súd je toho názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko žalobkyňa súdu osvedčila závažnosť situácie, a teda existenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, a preto v tejto časti nariadil neodkladné opatrenie. Navyš nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia bude pritom vytvorený len dočasný stav. Navrhované dočasné obmedzenie žalovaného tak nevytvorí nenávratný stav, ale iba po určité časové obdobie (počas trvania sporu vo veci samej) upraví pomery sporových strán tak, aby sa predišlo prípadným ujmom. Hoci to nebolo navrhované, súd v časti, ktorou zakázal žalovanému približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, stanovil výnimku zo zákazu približovania, a to pre prípady, keď bude potrebná účasť oboch strán pri úkonoch súdu (napr. v konaní vo veci samej) alebo orgánov činných v trestnom konaní.

1.4. Prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým by súd nariadil žalovanému zdržať sa psychického a fyzického násillia voči žalobkyni, zamietol. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol, z dôvodu, že slovenský právny poriadok prostredníctvom Trestného zákona poskytuje ochranu právam a oprávneným záujmom fyzických osôb, právnických osôb a spoločenským záujmom uvedeným v Trestnom zákone pred protiprávnymi konaniami tým, že určuje, čo je trestným činom, vymedzuje podmienky a predpoklady trestnej zodpovednosti, ustanovuje tresty a ochranné opatrenia. Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. Násilie je možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci proti osobe, alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má s vysokou pravdepodobnosťou za následok poranenia, smrť, psychickú škodu a podobne. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Je teda zrejmé, že fyzické či psychické násilie je protiprávne konanie, pričom Trestný zákon poskytuje ochranu pred násillím, tým že v osobitnej časti Trestného zákona určuje jednotlivé trestné činy podľa druhového objektu. Jednotlivé formy násillia - psychické, fyzické, sexuálne či ekonomické sú vyjadrené ako trestné činy v jednotlivých skutkových podstatách trestných činov ako napr. týrania blízkej osoby a zverenej osoby (§ 208 TZ), pričom definícia tohto trestného činu obsahuje skutky psychického, fyzického a čiastočne aj ekonomického násillia. Ďalej sú to trestné činy nebezpečného vyhrážania (§ 360 TZ), nebezpečného prenasledovania (§ 360a TZ), vyhrážania (§ 189 TZ), ublíženia na zdraví (§ 155 - 157 TZ), obmedzovania osobnej slobody (§ 183 TZ), znásillenia (§ 199 TZ), sexuálneho násillia (§ 200 TZ), sexuálneho zneužívania (§ 201 - 202 TZ) a ďalšie. Určité, miernejšie formy násillia postihuje aj Priestupkový zákon (napr. priestupky proti občianskemu spolunažívaniu). Súd teda v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol nie z dôvodu, že žalovaný sa môže takéhoto konania voči žalobkyni dopúšťať, ale z dôvodu, že fyzické či psychické násilie je samo o sebe v slovenskom právnom poriadku zakázané, je ním sankcionované, a nie je preto potrebné osobitne ukladať rozhodnutím súdu (neodkladným opatrením) zákaz dopúšťať sa fyzického či psychického násillia (naviac neodkladným opatrením v nariadenej časti je do značnej miery možnosť fyzického i psychického násillia voči žalobkyni eliminovaná). Naproti tomu konanie, ktoré je uvedené v ust. § 325 ods. 2 písm. g) a h) C.s.p. (teda komunikácia rôznymi formami, približovanie

sa k inej osobe), je v zásade povolené, a len v prípade, že takýmto konaním môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita fyzickej osoby, je na mieste takéto konanie zakázať alebo obmedziť neodkladným opatrením.

1.5. Keďže súd nariadil neodkladné opatrenie ešte pred začatím konania vo veci samej, vo výroku uznesenia uložil žalobkyni v zmysle § 336 ods. 1 C.s.p. povinnosť podať žalobu na ochranu osobnosti. Ak v určenej lehote žalobu na súd nepodá, neodkladné opatrenie súd aj bez návrhu zruší podľa § 336 ods. 3 C.s.p..

2. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa aj žalovaný.

3. Odvolanie žalobkyne smerovalo proti výrokom I. a III. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) C.s.p.. Uviedla, že odvolanie voči výroku I. podáva len v nadväznosti na výrok III, keď na výroku I, jej prekáža výlučne dôvetok „a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej,“ t.j. časová limitácia povinností uložených žalovanému. Keďže žalobkyňa podáva odvolanie predovšetkým voči výroku III. napadnutého uznesenia, pre účely odvolania je relevantný v zásade len ods. 32 predmetného rozhodnutia. V uvedenom odseku sa však žiadne odôvodnenie nenachádza, keď súd len skonštatoval, že keďže nariadil neodkladné opatrenie ešte pred začatím konania vo veci samej, uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, pričom odkázal na § 336 ods. 1 C.s.p.. Konanie vo veci samej nie je obligatórnou súčasťou alebo následkom konania o nariadenie neodkladného opatrenia, čo vyjadril aj zákonodarca v § 336 ods. 1 C.s.p. Nie je známe, ako súd aplikoval § 336 ods. 1 C.s.p., na základe čoho usúdil, že je potrebné začínať aj konanie vo veci samej a čo konkrétne by vôbec malo byť predmetom konania vo veci samej. Úplná absencia odôvodnenia napadnutého výroku má za následok, že rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné a došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces a aj k tzv. inej vade konania. Bez znalosti odôvodnenia je objektívne sťažaná možnosť odvolateľa účinne napádať súdne rozhodnutie a reagovať na neznámu argumentáciu súdu. Žalobkyňa je toho názoru, že vzhľadom na skutkové a právne okolnosti prípadu ide o situáciu, kedy nie je potrebné začínať akékoľvek konanie vo veci samej so skutkovou nadväznosťou na konanie o nariadenie neodkladného opatrenia a výrok III. napadnutého uznesenia je teda nedôvodný a nadbytočný. Neodkladné opatrenie poskytuje žalobkyni požadovanú ochranu a nie je zrejmé aké iné pomery by bolo potrebné upravovať v konaní vo veci samej o ochranu osobnosti. Žalobkyňa sa v konaní o ochranu osobnosti nemôže v rámci negatívnej žaloby domáhať, aby sa žalovaný zdržal fyzického a psychického násillia voči nej. Teoreticky by sa mohla domáhať ospravedlnenia od žalovaného, prípadne náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v rámci satisfakčnej žaloby. Žalobkyňa sa však obrátila na súd výlučne v záujme ochrany svojej fyzickej a psychickej integrity, táto ochrana jej bola poskytnutá neodkladným opatrením a nedáva zmysel nútiť žalobkyňu, aby proti svojej vôli iniciovala ďalšie súdne konanie a domáhala sa prípadného ospravedlnenia od žalovaného. Zrejme z dôvodu, že súd predpokladal následné konanie vo veci samej, nerozhodol o trovách prvoinštančného konania. Žalobkyňa preto navrhla aby odvolací súd doplnil daný výrok a rozhodol aj o trovách odvolacieho konania tak, že prizná náhradu trov konania žalobkyni v plnom rozsahu.

3.1. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa žiadala aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil nasledovne: Súd nariaďuje toto neodkladné opatrenie: Žalovanému sa zakazuje písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu. Žalovanému sa zakazuje priblížiť k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 5 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Žalobkyňa má právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný napadol uznesenie v celom rozsahu z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h), a písm. f) C.s.p. a žiadal aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietá a aby priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia považujeme za nedôvodný a účelový, nevykonateľný. Rovnako mal za to, že v danom prípade neboli naplnené základné zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia a že uznesenie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, na základe čoho považujeme postup súdu za nesprávny. Podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a urýchleného procesného postupu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž okamžite vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. Uvedené však nerefektuje na skutkový a právny status žalovaného, ktorý bol na základe Uznesenia Okresného súdu Bratislava V sp. z. 4Tp/15/2021 zo dňa 08.03.2021 o vzatí žalovaného do väzby, ku dňu podania návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, a ku dňu podaniu tohto odvolania a počas rozhodovania súdu o neodkladnom

opatrení, fyzicky obmedzený na osobnej slobode a riešený väzobne v inej prebiehajúcej trestnej veci, a teda objektívne by pre žalobkyňu nemohol predstavovať žiadne riziko, aj keby a skutočnosti uvádzané v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia boli pravdivé (čo však rozporuje a namieta nepravdivosť skutočností uvádzaných žalobkyňou a popiera, že by sa voči nej dopustil akéhokoľvek fyzického alebo psychického násillia a naopak poukazuje na to, že žalobkyňa má tendencie poškodzovať povest' žalovaného v ich prebiehajúcom rozvodovom konaní, pričom jej konanie smeruje k jedinému účelu, vylúčiť žalovaného z účasti na výchove na ich spoločnej dcére.

4.1. Žalovaný mal aj zato, že v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, zjavne absentujú zákonné predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia a zjavne nedôvodnému, resp. neexistujúcemu nároku žalobkyne preto nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba z dvoch dôvodov, a to ak existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov, čo je však v prípade žalovaného bezpredmetné vzhľadom na jeho trvajúce väzobné obmedzenie na osobnej slobode a nulové riziko fyzického, telefonického a elektronického kontaktu so žalobkyňou. Väzba žalovaného trvala už ku dňu podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a ku dňu podania tohto odvolania stále trvá a je dôvodný predpoklad, že bude trvať až do ukončenia predmetného trestného konania voči žalovanému, čiže v tomto súdnom konaní o nariadení neodkladného opatrenia absentuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov ako zákonného predpokladu nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle C.s.p.. Z vyššie uvedeného objektívneho dôvodu neexistuje naliehavá a nevyhnutná potreba upraviť právne vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným. Ďalším absentujúcim predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je absentujúci princíp efektívnosti v konaní, keďže navrhovaným neodkladným opatrením nemožno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (princíp efektívnosti), keďže žalovaný je vo väzbe. V dôsledku absencie princípu efektívnosti by uložením konkrétnych povinností/obmedzení žalovaného na základe navrhovaného neodkladného opatrenia súdu nebolo skutočne a objektívne možné dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha. Samotná formulácia povinnosti či obmedzenia, ktoré žalobkyňa navrhuje uložiť v návrhu na neodkladné opatrenie je objektívne nespôsobilou k ochrane údajného práva (nároku) žalobkyne. Navyše tak ako je koncipovaná navyše spôsobuje nemožnosť kontaktovania sa s ich spoločnou dcérou a tým aj k závažnému porušeniu jeho rodičovských práv.

4.2. Žalovaný považuje nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ním prezentovaných skutočností za neodôvodnené, neadekvátne a neopodstatnené, a vzhľadom na obsah doložených listinných dôkazov za neprimerané. Nariadenie neodkladného opatrenia by bolo neadekvátnym a neprimeraným zásahom do práv žalovaného a navyše máme za to, že súd pri vydaní neodkladného opatrenia nezohľadnil absenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov, resp. neposúdil či ide o stav vzťahov strán sporu, ktorý vzhľadom na trvajúcu väzbu žalovaného neznesie odklad. V zmysle právnej úpravy a platnej judikatúry, ohrozenie nároku žalobkyne, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť bezprostredné, konkrétne a žalobkyňa ho mala bez akýchkoľvek pochyb osvedčiť, čo však neurobila a naopak žalovaný dokladá dôkaz o absencii bezprostrednosti ohrozenia nároku žalobkyne - vyššie v texte označené Uznesenie o vzatí žalovaného do väzby v inej nerozhodnutej trestnej veci. Žalovaný má za to, že žalobkyňa dostatočným spôsobom neosvedčila naliehavosť a neodkladnosť úpravy pomerov strán sporu, ktorou by sa malo zabrániť údajnému vzniku, či rozširovaniu fiktívnej a nijak nepreukázanej škody, či inej ujmy alebo hrozby, navyše už pri podaní návrhu si bola žalobkyňa vedomá, že žalovaný je vo výkone väzby, a tak nemôže akokoľvek zasahovať do integrity žalobkyne. Mal za to, že ide o závažné okolnosti, ktoré súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prehliadol, a ktoré majú za následok, že napadnuté uznesenie nemožno považovať za správne.

5. Žalobkyňa nevyužila svoje právo a k odvolaniu žalovaného sa nevyjadrila. Rovnako sa nevyjadril ani žalovaný k odvolaniu žalobkyne.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že dôvodné je len odvolanie žalobkyne, odvolanie žalovaného proti uzneseniu je potrebné čiastočne odmietnuť (§ 386 písm. b/ C.s.p.) a vo zvyšku odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

7. Odvolací súd sa predovšetkým zaoberal prípustnosťou odvolania žalovaného. Podľa § 359 C.s.p. odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie toho, v prospech ktorej strany bolo rozhodnutie (eventuálne určitý výrok rozhodnutia) vydané, je porovnanie petitu či už žaloby alebo v širšom zmysle procesného úkonu strany s výrokom prvoinštančného rozhodnutia. Pokiaľ súd prvej inštancie návrh (v časti) zamietne, je jednoznačné, že takýto zamietajúci výrok predstavuje rozhodnutie v neprospech žalobcu a v prospech žalovaného.

7.1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia iba čiastočne, keď prevyšujúcej časti návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol

(výrok II.). Napriek daným skutočnostiam žalovaný napadol predmetné uznesenie svojim odvolaním v celom rozsahu, t.j. aj pokiaľ išlo o jeho zamietajúci výrok, ktorým bolo nepochybne rozhodnuté v jeho prospech. Žalovaný nebol oprávnený podať odvolanie voči zamietajúcejmu výroku a z tohto dôvodu odvolací súd musel jeho odvolanie v časti, v ktorej smerovalo voči zamietajúcejmu výroku uznesenia (výrok II.), v zmysle § 386 písm. b/ v spojení s § 359 C.s.p. odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

8. Následne sa odvolací súd zaoberal odvolaním žalovaného vo zvyšnej časti (výrok I., III.) ako aj odvolaním žalobkyne (výrok I. v časti doby trvania neodkladného opatrenia, a výrok III.)

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. g), h) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená; aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

10. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

10.1. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g), písm. h) C.s.p. sú splnené už v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť (potenciálne) ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). V týchto prípadoch je účelom neodkladného opatrenia poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť (je) ohrozený jej život, zdravie, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrasovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Uvedená právna úprava vychádza z účelu a cieľa Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181/4, 29. 6. 2013), vyjadreného v odseku 6 Preambuly citovaného Nariadenia.

11. V preskúmvanej veci odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany žalobkyne ako možnej obeť nebezpečného správania zo strany žalovaného, bola dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej potreby naliehavej úpravy pomerov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že žalobkyňa je zo strany žalovaného vystavená agresívnemu správaniu ohrozujúcemu jej telesné zdravie a psychickému ubližovaniu v podobe vyhrážok, ponižujúceho urážania, osočovania a vulgárneho nadávania, ktoré je spôsobilé ohroziť jej duševné zdravie. Žalobkyňa nebezpečné správanie zo strany žalovaného, ako aj stav, ktorý neznesie odklad, hodnoverne osvedčila konkrétnymi tvrdeniami o nebezpečných prejavoch správania žalovaného v opise rozhodujúcich skutočností v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré podložila Trestným oznámením zo dňa 23.12.2019, na žalovaného pre podozrenie z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, Trestným oznámením zo dňa 23.10.2020 na žalovaného pre podozrenie z trestného činu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona a nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona (v tejto veci bolo začaté trestné stíhanie a žalovanému bolo vznesené obvinenie) a Trestným oznámením zo dňa 1.1.2021 o fyzickom napadnutí. Žalobkyňa tak osvedčila zásah do jej osobnostnej integrity takej intenzity, že možno dôvodne predpokladať pokračovanie žalovaného v jeho rizikovitom správaní alebo stupňovanie jeho závažnosti. Opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia bola žalobkyňou podložená konkrétnymi a relevantnými okolnosťami na základe ktorých tak možno nadobudnúť presvedčenie, že žalobkyňa môže byť v blízkej budúcnosti vystavená hrozbe agresívneho verbálneho alebo fyzického útoku zo strany žalovaného. Ak vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci v časti navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým má súd nariadiť žalovanému

zdržať písomnej, telefonickej alebo elektronickej komunikácie voči žalobkyni alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu a v časti, v ktorej má súd žalovanému zakázať približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov (výrok I. vyhovujúca časť) zákonné podmienky pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú dané, pretože sú splnené podmienky, pre ktoré je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu jeho záverom nie je čo vytknúť. Prijatý záver o dôvodnosti nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne podrobne a zrozumiteľne vysvetlil (pozri odsek 29., 30. napadnutého uznesenia, resp. 1.3. odsek uznesenia odvolacieho súdu). Odôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany žalobkyne, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo v tejto časti navrhovaného neodkladného opatrenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovieť. Zároveň je odvolací súd toho názoru, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie v celom rozsahu v tejto časti patričným spôsobom odôvodnil v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. s poukazom na § 234 ods. 2 C.s.p., na ktoré odôvodnenie poukazuje i odvolací súd a s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.), pričom námietky žalovaného nepovažoval za dôvodné.

12. Žalovaný namieta, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia považuje za nedôvodný, účelový, nevykonateľný a to predovšetkým z dôvodu že bol na základe Uznesenia Okresného súdu Bratislava V sp. z. 4Tp/15/2021 zo dňa 08.03.2021 o vzatý do väzby a teda objektívne by pre žalobkyňu nemohol predstavovať žiadne riziko fyzického, telefonického a elektronického kontaktu so žalobkyňou..

12.1. Odvolací súd má zato, že tieto námietky žalovaného neobstoja. Samotná skutočnosť, že žalovaný je v inej trestnej veci stíhaný väzobne neznamená, že neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia (pozri odsek 11.). Navyiac žalovaný môže byť bez toho aby to žalobkyňa vedela a mohla ovplyvniť na základe svojej žiadosti prepustený z väzby na slobodu, rovnako môže písomne kontaktovať žalobkyňu a preto je potrebné aby jej bola poskytnutá ochrana formou nariadeného neodkladného opatrenia.

12.2. Spochybníť vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie nie je schopná odvolacia námietka, že žalobkyňa má tendencie poškodzovať jeho povest' v ich prebiehajúcim rozvodovom konaní, pričom jej konanie smeruje k jedinému účelu, vylúčiť žalovaného z účasti na výchove na ich spoločnej dcére a formulácia povinnosti či obmedzenia spôsobuje nemožnosť kontaktovania sa s ich spoločnou dcérou a tým aj k závažnému porušeniu jeho rodičovských práv. V prvom rade treba zdôrazniť, že povest' žalovaného poškodzuje jeho samostatné správanie, ktoré vyplýva z trestných oznámení, ktoré na neho podala žalobkyňa ako aj so samotného Uznesenia Okresného súdu Bratislava V sp. z. 4Tp/15/2021 zo dňa 08.03.2021 ktoré do spisu založil práve žalovaný. Čo sa týka skutočnosti, že dochádza k porušovaniu jeho rodičovských práv odvolací súd poukazuje nato, že samotným nariadením neodkladného opatrenia žiadnym obmedzením rodičovským práv žalovaného nedochádza. Ako vyplýva z Uznesenia Okresného súdu Bratislava II č.k.11P/109/2020 zo dňa 24.9.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/353/2020-132 zo dňa 30.10.2020(č.l.39,64 spisu) na návrh žalovaného bol neodkladným opatrením upravený jeho styk s maloletou a to tak, že otec si maloletú v určenom čase prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje, v prípade že maloletá sa v určený deň nebude nachádzať v predškolskom zariadení, maloletú si prevezme v mieste bydliska matky. Po ukončení styku si maloletú matka prevezme od otca v mieste jeho bydliska. Odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že na návrh žalobkyne Okresný súd Bratislava II č.k. 11P/36/2021 - 154 zo dňa 7.4.2021 toto neodkladné opatrenie ktorým bol upravený styk otca s maloletou zrušil ale nezakázal styk žalovaného s maloletou ani nijako inak žalovaného neobmedzil na svojich rodičovských právach. Námietky žalovaného v tomto smere úplne nedôvodné, keď nemožnosť stretávania sa žalovaného s maloletou je spôsobená práve v súčasnosti jeho väzobným stíhaním, ktoré si zapríčinil sám.

13. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie výroku I. ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil.

14. Uznesenie vo výroku I. o trvaní neodkladného opatrenia „do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“ odvolací súd zrušil s poukazom na ustanovenie § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p. keď v tejto časti ktorým prvoinštančný súd obmedzil trvanie neodkladného opatrenia do „do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“ nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie rozhodol o trvaní neodkladného opatrenia neexistovali.

14.1. Podľa § 336 ods. 1 C.s.p. ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

14.2. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 336 ods. 1 C.s.p. má zato, že konania vo veci samej nie je obligatórnou súčasťou alebo následkom konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Za predpokladu, že nariadené neodkladné opatrenia konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd povinnosť na podanie žaloby žalobkyni neuloží. Odvolací súd v súlade s názorom žalobkyne zastáva názor, že vzhľadom na skutkové a právne okolnosti prípadu ide práve o takú situáciu, kedy nie je potrebné začínať akékoľvek konanie vo veci samej so skutkovou nadväznosťou na konanie o nariadenie neodkladného, keď neodkladné opatrenie poskytuje žalobkyni požadovanú plnohodnotnú súdnu ochranu a nie je zrejmé aké iné pomery by bolo potrebné upravovať v konaní vo veci samej o ochranu osobnosti. Výrok I. napadnutého uznesenia a to v časti ktorým prvoinštančný súd obmedzil trvanie neodkladného opatrenia do „do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“, je teda vecne nesprávny, keďže tento výrok je v tejto časti nadbytočný.

15. Odvolací súd vzhľadom na závery v odsekoch 14. až 14.2. potom v zmysle § 388 C.s.p. uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. zmenil tak, že poučil žalovaného, že môže podľa § 337 ods. 2 C.s.p. podať proti žalobkyni žalobu vo veci samej, týkajúcu sa aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu, nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia s tým, že podľa § 337 ods. 1 C.s.p. jej podaním je povinný znášať právne následky vyplývajúce z C.s.p.

15.1. Podľa § 337 ods. 1 C.s.p. ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

15.2. Podľa § 337 ods. 2 C.s.p. súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

15.3. V záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov žalovaného, proti ktorému neodkladné opatrenie smeruje je súd v zmysle § 337 ods. 1 C.s.p. povinný poskytnúť kvalifikované poučenie. Pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorým súd navrhovateľovi neuloží žiadnu žalobnú povinnosť, súčasne osobitným výrokom poučí protistranu o tom, že môže proti navrhovateľovi podať samostatnú žalobu vo veci samej. Následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 C.s.p., o čom musí byť protistrana poučená v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia. V rámci výroku tohto uznesenia uvedie súd aj strany a predmet konania vo veci samej, aby sa mohla poučená strana efektívne domáhať prípadnej procesnej ochrany. Priamo zo znenia druhej vety § 337 ods. 2 C.s.p. vyplýva, že následné konanie vo veci samej sa môže týkať aj reštitučných, reparačných, kompenzačných alebo satisfakčných nárokov, ktoré bezprostredne súvisia s právnymi účinkami nariadeného neodkladného opatrenia a jeho prípadným výkonom. Odvolací súd preto v súlade s § 337 C.s.p. vo výroku tohto rozhodnutia poskytol žalovanému zákonné poučenie, ktoré je obligatórnou súčasťou nariadenia neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia, ktoré nahrádza rozhodnutie vo veci samej, čím výrok III. napadnutého uznesenia zmenil.

16. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a v súlade s § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p.. Žalobkyňa sa svojím neodkladným opatrením domáhala voči žalovanému uloženia dvoch povinností (pozri bod I., II. výroku napadnutého uznesenia) pričom úspech dosiahla v časti uloženia jednej povinnosti (bod I. výroku napadnutého uznesenia) a vo zvyšku uloženia druhej povinnosti (bod II. výroku napadnutého uznesenia) dosiahol úspech žalovaný. Nakoľko vzájomný pomer úspechu strán sporu bol v podstate rovnaký (každá zo strán mala úspech presne v polovici) odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).